

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph. D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 17.12.2012
Čj. 145/2012-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. Z. F. - stížnost pro porušení zákona
Příloha: spis OS v Liberci, sp. zn. 2 T 27/2009

Podle § 266 odst. 2 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného Z. F. (...)

stížnost pro porušení zákona

proti výroku o uložení souhrnného trestu obecně prospěšných prací z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 17.5.2010, čj. 2 T 27/2009-70, který nabyl právní moci dne 18.6.2010.

Trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 17.5.2010, čj. 2 T 27/2009-70 byl obv. Z. F. uznán vinným ze spáchání trestných činů ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 (dále jen tr. zákon) a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, kterých se dopustil tím, že dne 29.11.2008 kolem 03.30 hodin ve Sport baru D., v L., M. ulici po předchozí slovní potyčce napadl J. M., nar. ...., a to tak, že jej několikrát udeřil do obličeje pěstí, strkal do něj, vláčel ho po podleze, shazoval a udeřil dřevěnou židlí do nohou a rukou, čímž mu způsobil oděrky na obou kolenou, pohmožděny na kořeni nosu, krevní podlitinu obou dolních očních víček, na čele a spánku, oděrky a pohmožděny na obou loktech, podlitinu na levé lopatce a podvrtnutí palce levé ruky s nutností sádrové fixace s pracovní neschopností od 29.11. do 31.12.2008. Za citované trestné činy mu byl, podle § 221 odst. 1 tr. zákona s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu, za užití § 35 odst. 2 tr. zákona, § 41 odst. 1, odst. 2tr. zákona a § 45a odst. 1 tr. zákona, uloženo souhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin. Současně byl podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušen výrok o trestu z pravomocného trestního příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 22.1.2010, čj. 5 T 256/2009-33, kterým byl obviněnému, za skutek ze dne

17.10.2009 právně kvalifikovaný jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, uložen trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a 6 měsíců.

Podle § 3 odst. 1 TrZ lze pachateli uložit vždy pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje. To současně znamená, že nelze uložit trest přesahující horní hranici sazby, kterou připouští pro příslušný druh trestu zákon účinný v době, kdy se o trestu rozhoduje.

Podle § 63 odst. 1 TrZ může soud uložit trest obecně prospěšných prací ve výměře od 15 do 300 hodin.

Shora citovanými ustanoveními trestního zákoníku se ovšem okresní soud neřídil. V daném případě se obviněný skutku dopustil dne 29.11.2008, ještě za účinnosti starého trestního zákona č. 140/1961 Sb. Trestní příkaz byl ovšem soudem vydán již za účinnosti zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Okresní soud správně užil při rozhodování o vině a trestu zákona účinného v době činu, neboť nezjistil, že by nová právní úprava byla pro obviněného příznivější (ust. § 2 odst. 1 TrZ). Ač však užil předchozí právní úpravu, přesto měl s odkazem na § 3 odst. 1 TrZ respektovat, že pachateli lze uložit vždy pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje, přičemž nejvyšší výměra trestu obecně prospěšných prací, kterou bylo možno obviněnému uložit, činila podle § 63 odst. 1 TrZ maximálně 300 hodin. Pokud tedy Okresní soud v Liberci uložil obviněnému dne 17.5.2010 trest obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin, porušil tím zákon ve výše citovaných ustanoveních. Uložený trest obecně prospěšných prací obviněný Z. F. vykonal ke dni 13.11.2011.

Shora uvedený právní názor vyslovil Nejvyšší soud ČR v rozsudku pod sp.zn. 7 Tz 15/2011 a je podpořený stanoviskem autorů uznávaného Komentáře k trestnímu zákoníku od nakladatelství C.H.Beck, I. vydání, s. 53. Odborná literatura však vyslovila i stanovisko opačné, a sice že i po 1.1.2010 bylo možno uložit trest obecně prospěšných prací ve výměře nad 300 hodin, neboť nelze směřovat pojmy výměra trestu a druh trestu – blíže viz F. Ščerba: *Druh či výměra trestu? K jednomu problému časové působnosti trestního zákoníku*. Trestněprávní revue č. 2/2012, s. 35 a násl. Stížnost pro porušení zákona zde vychází z přesvědčení, že jsou-li na určitou právní otázku v odborné veřejnosti různé názory, je třeba zvolit výklad, který je ve prospěch obviněného, má-li oporu v dřívějším rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Podle § 266 odst. 2 tr. řádu lze proti výroku o trestu stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu. Překročení horní hranice zákonné trestní sazby některého druhu trestu je podle zákona i ustálené judikatury Nejvyššího soudu třeba zásadně považovat za uložení druhu trestu, který je v zřejmém rozporu s jeho účelem ve smyslu § 266 odst. 2 tr. řádu, neboť význam zákonných trestních sazeb spočívá mimo jiné v tom, že každá zákonná trestní sazba odpovídá stupni povahy a závažnosti činu. K dosažení účelu trestu tedy musí být správně stanoven nejen druh trestu, ale i jeho výše. Překročení horní hranice zákonné sazby některého druhu trestu ve svých důsledcích znamená, že takto stanovený trest zásadně nemůže splnit svůj účel.

S odkazem na shora uvedené **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 17.5.2010, č. j. 2 T 27/2009-70, byl v ust. § 3 odst. 1 a § 63 odst. 1 TrZ účinného od 1.1.2010, porušen zákon v neprospěch obv. F. ve výroku o uložení souhrnného trestu obecně prospěšných prací,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil napadený výrok o uložení souhrnného trestu obecně prospěšných prací z pravomocného trestního příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 17.5.2010, č. j. 2 T 27/2009-70,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 nebo § 271 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod spisovou značkou: [6 TZ 3/2012](#)